

vittighed og kaldt ham frem til Kampen for sin Stands Selvstændighed. Og da han ubestridt var Sognets rigeste Bonde og tilmed bekendt for en blandt Bønder usædvanlig Rundhaandethed i Pengesager, var han i Løbet af kort Tid kommen til at spille en fremtrædende Rolle i Egnens Liv. Da han desuden ejede en medfødt Evne til offentlig Optræden og hurtig viste sig i Besiddelse af en ikke almindelig Veltalenhed, havde han efterhaanden svunget sig op til at blive Egnens erklærede politiske Fører, hvem man til Stadighed kunde se omtalt rundt om i Landets Blade som „den bekendte Bondehøvding Hans Jensen fra Vejlbj.“

Denne ledende Stilling havde han imidlertid ikke kunnet opnaa uden Forbigaaelse af den Mand, der var det egentlige Ophav til hele den folkelige Bevægelse i Menigheden, nemlig Væver Hansen. Der havde derfor i Begyndelsen været adskillige, der med nogen Ængstelse betragtede Sogneraadsformandens hurtigt stigende Indflydelse, idet man havde Grund til at formode, at den stridsindede Væver ikke roligt vilde finde sig i en saa grov Tilsidesættelse. Men til almindelig Forbavselse viste Væveren i dette Tilfælde en ham ganske uvant Fredsommelighed; og større endnu